

Arrest

nr. 206 090 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. KALIN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 28 oktober 2015 en heeft zich op 30 oktober 2015 vluchteling verklaard.

1.2. Op 31 januari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Hazara te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Darqad in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan. Zes maanden voor uw vertrek begon u te werken als kok in het districtshuis van het naburige Dahne Ghor. U verbleef in die periode ook in het politiekantoor van het districtshuis. Uw oudere broer sloot zich bij de taliban aan nadat hij tot een madrasa in Kunduz was toegetreden. Klasgenoten lichtten uw familie erover in dat uw broer enkele jaren geleden is opgekomen.

U werd zelf door de taliban bedreigd omdat u voor de overheid werkte. U ontving twee of drie keer een dreigtelefoon en kreeg ook een dreigbrief. Hierin stond dat u moest stoppen met uw werk en zich bij hen moest aansluiten. Op een dag kwamen zij naar uw huis toen u verlof had. U kon vluchten naar het huis van uw tante. Haar echtgenoot regelde een smokkelaar die u de volgende dag uit Afghanistan hielp vluchten.

U vertrok in september of oktober 2015 en kwam op 28 oktober 2015 in België aan en vroeg op 30 oktober 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara, een dreigbrief van de taliban en een enveloppe neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaats verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst zijn er verschillende elementen die ernstig doen twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel van minderjarige Hazara uit een ruraal deel van Afghanistan.

Zo blijkt u zich bij uw asielaanvraag als minderjarige te hebben voorgedaan terwijl u volgens het leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 4 november 2015, meerderjarig blijkt te zijn en meer dan tweeënhalf jaar ouder blijkt te zijn dan uw opgegeven leeftijd. Deze vaststelling doet reeds ernstige vragen oproepen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielaanvraag.

Verdere twijfel over uw identiteit wordt gevormd door uw beweerde etnie. Zo verklaart u een soennitische Hazara te zijn (CGVS, p. 4). Hazara's hebben uitgesproken Aziatische gelaatstrekken – zoals u zelf ook meegeeft – en zijn voor het overgrote deel sjiietisch (CGVS, p. 6). De soennitische groep binnen de Hazaragemeenschap zijn de Aimaq.

Zij leven in het westen van Afghanistan, in de provincie Badghis, maar komen zover als de provincie Balkh. Dat u beweert een soennitische Hazara te zijn is, gezien uw afkomst uit Baghlan en uw etnische gelaatstrekken, weinig aannemelijk.

Voorts zijn uw verklaringen over het district waar u afkomstig van zou zijn inconsistent. Op het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u afkomstig te zijn uit het district Dahne Ghorī (DVZ, vraag 10). Op het CGVS verklaart u dan weer afkomstig te zijn uit het district Puli Khumri (CGVS, p. 3). Volgens de kaart bevindt Darqad zich in het district Puli Khumri. Hoewel dit zich dicht bij de grens met Dahne Ghorī bevindt kan toch verwacht worden dat u hier zelf eenduidige verklaringen over geeft.

Op uw taskara wordt dan weer Qalai Khoja vermeld als uw dorp in plaats van Darqad. U zegt hierover op het CGVS plots dat u afkomstig bent van Qalai Khoja maar recent in Darqad woonde (CGVS, p. 3). Op de DVZ verklaarde u echter in Darqad gewoond te hebben van uw geboorte tot uw vertrek (DVZ, vraag 10).

Het is verder opmerkelijk dat u beweert dat jullie schapen en koeien hadden thuis maar dat u niet correct weet mee te geven hoelang een schaap drachtig is. Zo gokt u dat een schaap acht maanden drachtig is maar zegt u erbij dat u het niet exact weet (CGVS, p. 7). Volgens informatie duurt de zwangerschap bij schapen vijf maanden. Gezien u tot de achtste graad naar school bent geweest en doorheen het gehoor blijkt dat u de maanden van de Afghaanse kalender gebruikt is dit opmerkelijk (CGVS, p. 3 en 6). Dit doet dan ook verder twijfelen aan uw leven in een ruraal deel van Afghanistan.

Verder legt u opmerkelijke verklaringen af over de zaai- en oogsttijden van de gewassen die op jullie landbouwgronden worden verbouwd. Over rijst verklaart u dat de plantjes na 15 jawza (5 juni) geplant worden en reeds een maand later op het eind van saratan (juli) worden geoogst (CGVS, p. 6). Uit informatie blijkt dat het rijstseizoen loopt van begin mei tot eind november. Dat u denkt dat het verbouwen van rijst slechts een maand duurt terwijl uit informatie blijkt dat dit vele malen langer duurt en bovendien op andere tijden in het jaar doet verder twijfelen aan uw herkomst uit een ruraal gebied in Afghanistan.

Er zijn nog andere elementen die uw herkomst uit uw beweerde regio van herkomst onderuithalen. Zo wordt u gevraagd om iets te vertellen over een ernstige droogte in uw regio maar u zegt zich niets over een droogte te herinneren (CGVS, p. 13). Vier jaar voor uw vertrek, wanneer u zestien jaar was, vond er een zeer ernstige droogte plaats in Baghlan die negentig procent van de tarweoogst in Baghlan aantastte en honderden veedieren doodde. Vijftienduizend families werden door deze droogte bedreigd. Er werd een voedselbedelingsprogramma gestart voor tienduizend boeren. Dat u, als lid van een landbouwersfamilie, zich niets over een ernstige droogte herinnert doet twijfelen aan uw herkomst uit Baghlan.

U heeft evenmin iets opgevangen over sprinkhanen in uw regio (CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit informatie dat enkele maanden voor uw vertrek een sprinkhanenplaag de landbouwvoorst in Baghlan bedreigde. Een boer uit Dand Ghorī – waarvan u beweert afkomstig te zijn – getuigde hierover en zei dat in zijn regio reeds 72 km² land bedreigd werd door sprinkhanen (CGVS, p. 3 en 9). Dat u hier zich niets over herinnert terwijl dit zich slechts enkele maanden voor uw vertrek en in uw eigen regio voordeed doet verder twijfelen aan uw herkomst uit deze regio.

U wordt ook gevraagd of u gehoord heeft over mensen die ontvoerd werden tussen Dahne Ghorī en Puli Khumri maar u zegt van niet (CGVS, p. 14). Vervolgens wordt u gevraagd of u gehoord heeft over vee dat gestolen werd waarop u zegt dat dit wel vaker gebeurt maar dat u zich geen dergelijk incident herinnert (CGVS, p. 14). Uit informatie blijkt dat in juli 2015, enkele maanden voor uw vertrek, zestien mensen, die reisden van Dahne Ghorī naar Puli Khumri, werden ontvoerd. Zij werden ontvoerd als wraak voor het afnemen van 400 dieren door burgers van Dahne Ghorī. Zij weigerden deze dieren terug te geven. Na een overeenkomst tussen beide partijen met hulp van de vicegouverneur van Baghlan en lokale ouderen werden de ontvoerde mensen en dieren vrijgelaten. Dat u hier niets over gehoord zou hebben is opmerkelijk.

U wordt vervolgens gevraagd of u weet heeft van protesten in Puli Khumri waarop u antwoordt het niet te weten (CGVS, p. 10). Uit informatie blijkt dat er in de laatste twee jaar voor uw vertrek geregeld protesten plaatsvonden. Zo werd in 2014 onder meer gedemonstreerd in Puli Khumri en andere districten van Baghlan tegen de overplaatsing van de provinciale politiechef Aminullah Amarkhel.

Op een ander moment werd gedemonstreerd tegen de arrestatie van een lid van de Provinciale Raad, Jahangir Jawan. Over deze man zegt u, geconfronteerd met zijn naam, enkel dat hij kandidaat was voor de Provinciale Raad (CGVS, p. 16). Enkele maanden later werd gedemonstreerd tegen de incompetentie en corruptie van de overheid. In maart 2015 demonstreerden honderden burgers, waaronder religieuze geleerden, nadat een vrouw, die kritiek had geuit op een clericus vanwege het verkopen van amuletten, in Kaboel werd gelyocht.

Verder is het opvallend dat u niet gehoord heeft van Abdullah Haris (CGVS, p. 16). Hij was burgemeester van Puli Khumri wanneer hij in 2014 gearresteerd werd op verdenking van een moordcomplot op het hoofd van de "Consultative Council" in Baghlan. Hij werd vervolgens vervangen door Mohammad Safar. Deze nieuwe burgemeester werd eveneens ontslagen na beschuldigingen van corruptie. U verklaart niet te weten wie de burgemeester was van Puli Khumri wanneer u vertrok uit Afghanistan (CGVS, p. 10).

Het is ook vreemd dat u, gevraagd naar de verschillende etnieën in uw provincie, verklaart dat er, naast Tadzjieken, Pasjtoenen en Oezbeken ook Oeigoeren leven. Volgens informatie wonen er geen Oeigoeren in Baghlan. Er wordt melding gemaakt van enkele duizend Oeigoeren in Aghanistan, maar deze leven in Badakhshan, nabij de grens met China. Dat u spontaan het Oeigoerse volk aanhaalt als etnische groep in uw provincie doet verder twijfelen aan uw herkomst uit Baghlan.

Verder doen enkele wegbeschrijvingen die u geeft eveneens twijfels rijzen over uw herkomst uit deze regio. Zo zegt u dat het Civil Hospital van Puli Khumri het dichtste bij uw regio is, voor het geval er iemand in de familie ziek werd (CGVS, p. 10). Gevraagd om de weg te beschrijven van uw dorp naar dit ziekenhuis in Puli Khumri benoemt u vele plaatsen en dorpen waaronder Baghe Shamal, Haji Darwish en Chashma Shair (CGVS, p. 10). Deze dorpen liggen vanuit uw dorp echter volledig uit de richting van ziekenhuizen in uw regio. Deze bevinden zich op de weg naar Mazar terwijl de stad Puli Khumri in de andere richting ligt.

Gevraagd naar het dorp Safid Khan zegt u dat dit in de richting van Puli Khumri ligt vanuit uw dorp (CGVS, p. 12). Volgens de kaart van Baghlan ligt Safid in de andere richting vanuit uw regio.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw herkomst uit het district Puli Khumri van de provincie Baghlan niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst en de reden(en) voor uw vertrek.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Er moet immers worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Verder heeft een dreigbrief van de taliban vanzelfsprekend weinig bewijswaarde aangaande uw herkomst en is deze op zich dan ook niet in staat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Baghlan te herstellen. De enveloppe toont slechts aan dat u post ontvangen heeft uit Afghanistan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, alsook van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn). Verzoeker stelt daarbij niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissing en tracht de verschillende motieven te verklaren of te weerleggen.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban bedreigd wordt omdat hij voor de overheid werkte. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijfplaats in Afghanistan omdat (i) het feit dat hij zich onterecht als minderjarige voordoet reeds afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid; (ii) verzoekers voorgehouden soennitische Hazara-etnie gezien zijn beweerde afkomst uit Baghlan en zijn etnische gelaatstreken niet aannemelijk is; (iii) verzoekers verklaringen over het district waarvan hij afkomstig zou zijn inconsistent zijn; (iv) verzoekers lacuneuze kennis van de duur van de zwangerschap van een schaap en de periode die nodig is voor het verbouwen van rijst afbreuk doet aan zijn verklaringen als zou hij in een ruraal deel van Afghanistan hebben gewoond; (v) het niet aannemelijk is dat verzoeker, als lid van een landbouwersfamilie, niet op de hoogte zou zijn van een ernstige droogte die plaatsvond vier jaar voor zijn vertrek, noch van de sprinkhanenplaag kort voor zijn vertrek; (vi) het evenmin geloofwaardig is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van een incident waarbij mensen tussen Dahne Ghorri en Puli Khumri werden ontvoerd als wraak voor het afnemen van 400 dieren; (vii) ook verzoekers kennis over de plaatselijke protesten en de voormalige burgemeesters ontoereikend is; (viii) het feit dat verzoeker spontaan het Oeigoerse volk aanhaalt als etnische groep in zijn provincie verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande zijn herkomst op de helling zet; (ix) verzoeker tevens enkele dorpen verkeerd situeert ten aanzien van zijn beweerde regio van herkomst en (x) de door verzoeker voorgelegde documenten in de loop van de procedure niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Darqad, in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht bemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden minderjarigheid. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 23 november 2015 (administratief dossier, stuk 14) blijkt immers dat verzoeker op datum van 4 november 2015 ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij de leeftijd heeft aangegeven die iedereen ten aanzien van hem had aangegeven, slaagt hij er niet in de Raad te overtuigen. Uit het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij is namelijk gebleken dat verzoeker meer dan tweeënhalf jaar ouder is dan de door hem opgegeven leeftijd, wat een significante discrepantie betreft die niet verschoond kan worden door de algemene bewering dat hij in eerste instantie de leeftijd heeft aangegeven die hem zou zijn doorgegeven.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij zijn taskara heeft overhandigd, merkt de Raad op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Afghanistan "*Corruptie en valse documenten*" van 21 november 2017) blijkt dat corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken een wijd verspreid gegeven is bij het verkrijgen van Afghaanse documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden. Dit alles maakt dat aan Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend. Ook met het betoog dat er vele kritieken worden geuit tegen het leeftijdsonderzoek, slaagt verzoeker er niet in te overtuigen. De Raad benadrukt in dit verband dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 14). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Verzoekers kritiek dienaangaande wordt dan ook niet in overweging genomen.

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogt, is de vaststelling dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd wel degelijk nefast voor zijn algemene geloofwaardigheid en doet op zich mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Afghanistan.

Tevens oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers verklaringen over zijn beweerd etnie niet aannemelijk zijn. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing terecht te lezen als volgt: "*Zo verklaart u een soennitische Hazara te zijn (CGVS, p. 4). Hazara's hebben uitgesproken Aziatische gelaatstrekken – zoals u zelf ook meegeeft – en zijn voor het overgrote deel sjjiitisch (CGVS, p. 6). De soennitische groep binnen de Hazaragemeenschap zijn de Aimaq. Zij leven in het westen van Afghanistan, in de provincie Badghis, maar komen zover als de provincie Balkh. Dat u beweert een soennitische Hazara te zijn is, gezien uw afkomst uit Baghlan en uw etnische gelaatstrekken, weinig aannemelijk.*" Met het betoog dat het niet is omdat vele Hazara's specifieke gelaatstrekken hebben dat alle Hazara's deze moeten hebben en dat het niet onmogelijk is dat soennitische Hazara's in andere regio's, zoals Baghlan, zouden verblijven, komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het poneren van blote beweringen, waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift nog bevestigt dat hij Hazara is, wijst op zijn correcte antwoorden op verschillende vragen over de Hazara's en hekelt dat de commissaris-generaal geen bijkomende vragen heeft gesteld, dient er vooreerst op gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het ongeloofwaardige karakter van verzoekers verklaringen blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen is van een dermate zwaarwichtige aard dat het niet kan worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf. Zo verzoeker nog meent dat de commissaris-generaal bijkomende vragen had moeten stellen indien hij van mening was dat verzoekers kennis over de Hazara ontoereikend was, dient benadrukt dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen.

De commissaris-generaal overweegt vervolgens dat verzoekers verklaringen over het district waarvan hij afkomstig zou zijn, inconsistent zijn. Zo verklaart hij tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij afkomstig is uit het district Dagni Ghorī (administratief dossier, stuk 19, vraag 10), daar waar hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeeft afkomstig te zijn uit het district Puli Khumri (administratief dossier, stuk 5, p. 3). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie', stuk 8) blijkt dat het dorp Darqad zich in het district Puli Khumri bevindt. Hoewel dit zich dicht bij de grens van Dagni Ghorī situeert, kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij hierover eenduidige verklaringen aflegt, *quod non*. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter volharden in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op het Commissariaat-generaal. De Raad benadrukt dat het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen onvoldoende is om de inconsistenties te herstellen.

Verder merkt de commissaris-generaal op dat op de taskara van verzoeker 'Qalai Khoja' wordt vermeld als verzoekers dorp in plaats van 'Darqad', zoals verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf (administratief dossier, stuk 19, vraag 10). Verzoeker voert in dit verband aan dat zijn grootouders afkomstig zijn van Qalai Khoja (district Dhane Ghor), maar dat hij er niet geboren is en er ook niet gewoond heeft. Hij onderstreept daarbij dat er in zijn gemeenschap een verschil wordt gemaakt tussen ergens geboren worden enerzijds en afkomstig zijn van een bepaalde plaats ("*roots van de familie*") anderzijds, zodat Qalai Khoja op zijn taskara staat vermeld. De Raad merkt evenwel op dat dit betoog opnieuw haaks staat op zijn eerdere verklaringen. Zo gaf hij immers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te kennen dat zijn plaats van oorsprong het dorp Qalai Khoja is in het district Dhane Ghor, maar dat hij recent in het dorp Darqad woonde (administratief dossier, stuk 5, p. 3). Hierbij gaf hij aldus aan wel degelijk eerder in het dorp Qalai Khoja te hebben verbleven. Dat verzoeker bijkomend inconsistente verklaringen aflegt, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou hij afkomstig zijn uit het dorp Darqad, in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan.

Verzoekers verklaringen als zou hij lid zijn van een landbouwersfamilie en afkomstig zijn uit een ruraal deel van Afghanistan wordt verder ondermijnd door volgende vaststellingen.

Zo is het niet aannemelijk dat verzoeker, die verklaart dat zijn familie schapen en koeien had, niet correct kan aangeven hoe lang een schaap zwanger is (administratief dossier, stuk 5, p. 7 en map 'Landeninformatie', stuk 9). Dat zijn familie enkel drie rammen had, die bestemd waren voor het offerfeest en verzoeker bijgevolg niet zeker wist hoelang een schaap zwanger is, betreft een *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen en waarmee verzoeker niet vermag afbreuk te doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing dienaangaande. Ook is het niet aannemelijk dat verzoeker meent dat het verbouwen van rijst slechts één maand duurt terwijl uit de informatie uit het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie', stuk 15) blijkt dat het rijstseizoen loopt van begin mei tot eind november en dus vele malen langer duurt. Dat hij verklaard zou hebben dat rijst in "*sombela*" wordt geoogst en dus minstens 2,5 maanden na het zaaien, kan niet gevolgd worden. Uit het gehoorverslag blijkt immers wel degelijk dat verzoeker heeft aangegeven dat rijst geplant wordt na 15 jawza (5 juni) en op het eind van saratan (juli) wordt geoogst (administratief dossier, stuk 5, p. 6 en map 'Landeninformatie', stuk 1). In zoverre verzoeker nog hekelt dat het Commissariaat-generaal enkel zijn verklaringen aangaande de oogsttijd van rijst heeft aangegrepen om zijn geloofwaardigheid geheel in twijfel te trekken en geen rekening werd gehouden met zijn verklaringen op de vragen over al de andere gewassen, dient vooreerst erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen.

Zo verzoeker daadwerkelijk lid zou zijn van een landbouwersfamilie die schapen hielden en rijst teelden mag wel degelijk worden verwacht dat hij de draagtijd van een schaap, alsook de tijd die nodig is voor het verbouwen van rijst correct kan weergeven. Te meer nu verzoeker aangeeft tot de achtste graad naar school te zijn geweest en spontaan de maanden van de Afghaanse kalender gebruikt (administratief dossier, stuk 5, p. 3 en 6).

Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeker zich niets herinnert van een ernstige droogte die vier jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan plaatsvond in Baghlan. Deze droogte tastte immers negentig procent van de tarweoogst in Baghlan aan, doodde honderden veedieren en bedreigde vijftienduizend families. Bovendien werd een voedselprogramma gestart voor tienduizend boeren (zie map 'Landeninformatie', stukken 12-13). Dat verzoeker niets heeft opgevangen over de sprinkhanenplag die de landbouwoogst in Baghlan bedreigde kort voor zijn vertrek uit Afghanistan (zie map 'Landeninformatie', stuk 4), doet verder afbreuk aan zijn voorgehouden regio van herkomst. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij niet had begrepen over welke droogte hij bevraagd werd gedurende het gehoor en meent dat hem de vraag naar de sprinkhanen in zijn regio niet gesteld werd, minstens dat hij zich deze vraag niet herinnert en zich niet kan inbeelden dat hij hierop zou hebben geantwoord dat hij dit niet wist. De Raad bemerkt dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker duidelijk werd gevraagd naar een ernstige droogte in zijn regio, waarop hij aangaf: "*Ik herinner mij niets over een droogte.*" (administratief dossier, stuk 5, p. 13, eigen benadrukking), zodat hij allerminst gevolgd kan worden waar hij in zijn verzoekschrift aanvoert wel degelijk te weten dat er periodes van droogte waren maar enkel niet wist over welke droogte het ging. Daarenboven werd verzoeker met de vraag geconfronteerd of hij iets weet over sprinkhanen gedurende zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, waarop hij opnieuw te kennen geeft dat hij zich zoiets niet herinnert (administratief dossier, stuk 5, p. 13).

Met het louter ontkennen van deze verklaring, slaagt verzoeker er allerminst niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing dienaangaande in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker poneert in zijn verzoekschrift dat er dagelijks mensen worden ontvoerd en dat hij geen journalist is, noch een persoon die een grote interesse heeft in de details van de verschillende incidenten in zijn regio van herkomst. Opnieuw dient evenwel vastgesteld dat verzoeker zich hiermee beperkt tot het louter bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden beschouwd om de pertinente vaststellingen en overwegingen te weerleggen, waar staat te lezen: *“U wordt ook gevraagd of u gehoord heeft over mensen die ontvoerd werden tussen Dahne Ghorī en Puli Khumri maar u zegt van niet (CGVS, p. 14). Vervolgens wordt u gevraagd of u gehoord heeft over vee dat gestolen werd waarop u zegt dat dit wel vaker gebeurt maar dat u zich geen dergelijk incident herinnert (CGVS, p. 14). Uit informatie blijkt dat in juli 2015, enkele maanden voor uw vertrek, zestien mensen, die reisden van Dahne Ghorī naar Puli Khumri, werden ontvoerd. Zij werden ontvoerd als wraak voor het afnemen van 400 dieren door burgers van Dahne Ghorī. Zij weigerden deze dieren terug te geven. Na een overeenkomst tussen beide partijen met hulp van de vicegouverneur van Baghlan en lokale ouderen werden de ontvoerde mensen en dieren vrijgelaten. Dat u hier niets over gehoord zou hebben is opmerkelijk.”*

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht overwogen als volgt: *“U wordt vervolgens gevraagd of u weet heeft van protesten in Puli Khumri waarop u antwoordt het niet te weten (CGVS, p. 10). Uit informatie blijkt dat er in de laatste twee jaar voor uw vertrek geregeld protesten plaatsvonden. Zo werd in 2014 onder meer gedemonstreerd in Puli Khumri en andere districten van Baghlan tegen de overplaatsing van de provinciale politiechef Aminullah Amarkhel. Op een ander moment werd gedemonstreerd tegen de arrestatie van een lid van de Provinciale Raad, Jahangir Jawan. Over deze man zegt u, geconfronteerd met zijn naam, enkel dat hij kandidaat was voor de Provinciale Raad (CGVS, p. 16). Enkele maanden later werd gedemonstreerd tegen de incompetentie en corruptie van de overheid. In maart 2015 demonstreerden honderden burgers, waaronder religieuze geleerden, nadat een vrouw, die kritiek had geuit op een clericus vanwege het verkopen van amuletten, in Kaboel werd gelyncht.”*

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet wist over welke protesten het ging en de vraag voor interpretatie vatbaar is, kan hij niet overtuigen vermits hem specifiek werd gevraagd naar *“protesten in de straten van Puli Khumri”*.

Het is bovendien niet aannemelijk dat verzoeker, gevraagd naar de etnieën in zijn provincie aangeeft dat er naast Tadzjieken, Pashtounen en Oezbeken ook Oeigoeren leven (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’, stukken 10-11) blijkt immers dat er geen Oeigoeren in Baghlan wonen. De enkele duizenden Oeigoeren in Afghanistan leven in Badakhshan, nabij de grens met China. Dat verzoeker dan ook spontaan het Oeigoerse volk aanhaalt als etnische groep in zijn provincie doet verder afbreuk aan zijn herkomst uit Baghlan. De argumentatie in het verzoekschrift dat er wel degelijk Oeigoeren in zijn regio van herkomst wonen en dat het enkele feit dat een bevolkingsgroep zich voornamelijk situeert in bepaalde regio niet betekent dat zij niet in een andere regio kan wonen, betreft opnieuw een loutere bewering die verzoeker op geen enkele wijze staft en waarmee hij dan ook niet voormelde vaststellingen vermag te verklaren of te weerleggen.

Voor het overige blijft verzoeker in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door hem uiteengezette vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Verzoekers gebrekkige kennis over zijn beweerd regio van herkomst samen met de tegenstrijdige verklaringen dienaangaande verhinderen nog langer geloof te hechten aan zijn beweerd herkomst uit het district Puli Khumri van de provincie Baghlan.

2.2.2.4 Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Puli Khumri in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER